

liol a octubre de enguany a la zona remolatxera més important d'Espanya integrada per les regions Aragonesa, Navarra, Riojana i Catalana, on ha ocasionat danys greus fins temer's per la total pèrdua de la collita si afortunadament no hagués sigut detinguda en la seva quarta generació per haver passat a ser d'hivernada. La nota es una síntesi de l'insecte i manifestacions de la plaga, danys en els cultius i procediments d'extinció.

Això em dona peu per a manifestar que durant la meua estada per agost en el poblet de Hostaléts de Bas en la comarca olotina (Girona), he pogut fer-me càrrec de l'intensitat d'aquesta plaga extesa a tota aquella regió. No solament els conreus de remolatxa estaven convertits en camps de desolació les fulles en el pur nervi i els tubèrculs amb grossos forats semblant les concavitats de les òrbites de ulls i boques de cranis mitg enterrats, sinó àdhuc les patateres, els camps de mill, blat de moro i fajol en la pura tija, i les hortalisses, pebrots, alberginies, tot rosegat. Cap el tard, una corrua d'erugues travessaven els curriols de partió i passaven d'un camp a l'altra, se les trepitxava al pas, invadiren àdhuc l'herba dels prats, de Sant Privat de Bas s'asegurava que unes ovelles havien mort per haver menjat gran quantitat d'erugues junt amb l'herba en pasturar, igual es deia respecte d'unes vaques del poble d'Amer. Els periòdics comarcals, especialment els d'Olot, completament desorientats, contribuïen a embrollar la cosa i atribuïen l'origen de la plaga a haver sigut importada la llevor amb el blat de moro de l'Argentina i aixís s'havien escampat arreu, i també que de les dues menes d'erugues unes brunes i les altres verdes, les primeres eren els mascles i les segones les femelles, ignorant que aquests canvis de coloració son deguts a les mudes.

Llegeixin, doncs, l'article de referència els que vulguin conèixer, en línies generals, la plaga en qüestió i el seu combat i per a no incorrer en errors com els de les fantasiòses afirmacions apuntades recomano la subscripció a la revista esmentada o altra similar qu'els il·lustrarà i posarà sempre al corrent de la veritat d'aquestes coses.—A. CODINA.

Varietat nova d'Ascalaf (Neuròpter) dedicada a En PRAT DE LA RIBA.

Longi NAVÁS, S. J. Miscel·lània Prat de la Riba. Institut d'Estudis Catalans. Barcelona, 1923.— L'autor convidat per a col·laborar a l'homenatge al gran patrici català li dedica la nova varietat *Ascalaphus cunii* var. *orati*. Anque el tipus és de la Serra de Guara en la província d'Osca per la seva proximitat a Catalunya creu que sens dupte es troba àdhuc en la part occidental província de Lleida.— A. CODINA.